

Rodiče Valtra Feldsteina zemřeli v lodžském ghettu. Proto se s nimi jejich vnuk pan Petr Feldstein nikdy nesetkal. Jeho babička, Irma Feldsteinová (rozená Neumannová), tam zemřela v roce 1942. Její manžel, Viktor Feldstein, tam zemřel o rok později. Oba doplatili na jejich židovský původ.

GHETTO LODŽ

Bylo židovské ghetto nacházející se v nacisty okupovaném polském městě Lodž (mezi lety 1940–1945) Litzmannstadt. Založeno bylo v únoru 1940, ale k jeho definitivnímu uzavření a odtržení od města došlo až v dubnu. Zpočátku se v něm nacházelo cca 140 tisíc lidí z území Lodže. Později tam byli transportováni i lidé z oblastí tzv. Burgenlandu, ze západní Evropy (Německo, Benelux) a z Prahy (viz rodiče pana Feldsteina). Celkem ghettem prošlo na 160 000 osob. Známými osobnostmi byl např. František Kafka a jeho sestry, ty na rozdíl od něj v Lodži zemřely.

Lodžské ghetto bylo první ghetto na území Polska, které bylo úplně odděleno od zbytku města a po varšavském ghettu největší a jediné, které vydrželo až do konce okupace (zrušeno bylo v srpnu 1944).

Lodžské ghetto bylo městem ve městě. Všichni museli pracovat – v otrockých podmínkách a s minimálním přidělem jídla. Obyvatelé ghetta šili oblečení i boty nebo vyráběli hračky. Veškeré zboží se posílalo do Říše.

V roce 1942, kdy vrcholily boje na východní frontě, bylo ghetto přeplněné lidmi, a tak nacisté v září nařídili jeho částečnou likvidaci. „Všichni lidé neschopní práce (lidé nad 65 let a děti do 10 let) putovali do vyhlazovacího tábora v Chelmnu nad Nerem, kde pak zahynuli v plynových vozech.

Do Lodže bylo mezi 16. říjnem a 3. listopadem 1941 deportováno 5 tisíc českých Židů. Přežilo z nich pouhých 277.

